

6 лютого в Москві почалися передвиборні збори трудящих, присвячені висуванню кандидатів у депутати Верховної Ради Російської Федерації. Промовці з гордістю говорять про блискучі успіхи нашої країни, про свою готовність ще активніше боротися за здійснення рішень ХХІІІ з'їзду КПРС, виконання завдань п'ятиріччя, за гідну зустріч 50-річчя Великого Жовтня.

Висування кандидатів у депутати знову демонструє нерушиму єдність Комуністичної партії і народу.

Колектив Всесоюзного науково-дослідного інституту електромеханіки висунув кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР по Бауманському виборчому округу Генерального секретаря ЦК КПРС Леоніда Ілліча БРЕЖНЕВА.

Працівники Московського інституту радіотехніки і електротехніки Академії наук СРСР вирішили висунути кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР по Фрунзеньському виборчому округу Москви члена Політбюро ЦК КПРС, Голову Ради Міністрів СРСР Олексія Миколайовича КОСИГІНА.

Колектив машинобудівного заводу висунув кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР по Ленінградському виборчому округу столиці члена Політбюро ЦК КПРС, Голову Президії Верховної Ради СРСР Миколу Вікторовича ПІДГОРНОГО.

Трудящі столиці висунули кандидатами в депутати Верховної Ради РРФСР слюсаря-складальника заводу «Калібр» О. М. КАРПОВА, ударника комуністичної праці, ткалю комбінату «Красная роза» Л. М. РИБИНУ, ректора МВТУ імені Баумана, доктора технічних наук Г. О. НІКОЛАЄВА.

Передвиборні збори по висуванню кандидатів у депутати Верховної Ради РРФСР відбулися також у Ленінграді.

(ТАРС).

МОЛОДІЖНИЙ КОМЮНІСТАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання VIII. № 17 (717)

СЕРЕДА, 8 ЛЮТОГО 1967 р.

Ціна 2 коп.

О. М. КОСИГІН У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

6 лютого в Лондон прибув Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін. Глава Радянського уряду запрошений у Великобританію прем'єр-міністром Гарольдом Вільсоном і буде гостем англійського уряду.

(ТАРС).

ШКОЛА МУЖНОСТІ

ДТСААФ — 40 РОКІВ

Нарешті в залі запанувала глибока тиша. Зупинилася жінка, яка шукала собі місце в партері, на підлозі зовсім немає, щось не декаданти сміються сусідці. Зал прислухався. Дзень-дзень — динув малимолік передзвін. Між рядами крісел йшов у цивільному одязі чоловік. Його груди прикрашали бойові нагороди. Із можна було побачити в той вечір у багатьох присутніх...

На урочисті збори, присвячені 40-річчю ДТСААФ, прийшли робітники заводів і фабрик Кіровограда, убілені синвиною бували воїни і обстрижені під нулівку солдати першого року служби.

Слово для доповіді про 40-річчя Червонопрапорного Добровільного товариства сприяння армії, авіації і флоту надається голові обласного комітету ДТСААФ С. С. Швецю. Він розповів про роботу комітетів і первинних організацій оборонного товариства області, про співдружність з комсомолом по залученню молоді до вивчення основ військової справи, складання норм спортивно-технічного комплексу «Готовий до захисту Батьківщини», заняття військово-технічними видами спорту, по вихованню юнаків і дівчат на революційних, бойових і трудових традиціях.

Від імені командного складу і солдатів місцевого гарнізону учасників зборів привітав офіцер Нікітін.

Про військово-патріотичне виховання молоді говорили перший секретар міського комітету ЛКСМУ Анатолій Ніцой і формувальник заводу «Червона зірка», учасник Великої Вітчизняної війни В. К. Білімов.

Привітальну адресу обкому комсомолу на ім'я оборонного товариства зачитала секретар обкому ЛКСМУ Тамара Лящевська.

Учасники зборів надіслали вітальні телеграми Центральному Комітетові КПРС і Центральному Комітетові КП України.

НОВИНИ

СВІЖІ ДОРІЖКИ

Били бої. Падали герої. Як священна історичність височить їх могила у селі Іванівці Кіровоградського району. Влітку вона в зелені, квітах. Зараз — припорошена снігом. Останній снігопад взагалі сховав могили від людського погляду. Тоді піонери загону імені С. Г. Курзенова місцевої восьмилітньої школи В. Рєв'якіна, Л. Поповича та інші взялися за лопати, відкрити сніг, зробили доріжки.

Л. ВЕЛИКА.

ДЕНЬ ЮНОГО ГЕРОЯ

НЕ ЗАБУДЕМО!

На найвиднішому місці в клубі інтернаціональної дружби Московського Палацу піонерів висять дві фотографії. З однієї з них дивиться кудлатий хлопчина з веселою посмішкою. Це Даніель Фері, який загинув 8 лютого 1962 року в Парижі під час антифашистської демонстрації. У Франції його любовно називають «Гаврошем ХХ століття».

А через рік, за фатальним збігом, того ж дня в столиці Іраку — Багдаді баасисти по-звірячому закатували сина комуністів Фадилу Джамала. Цього хлопчину ми бачимо на другій фотографії. Не по-дитячому серйозний вираз обличчя і затаєний сум у великих чорних очах.

Даніелю і Фадилу було по п'ятнадцять років. Про ці роки звичайно кажуть: «Щасливе дитинство». Але кати по-звірячому обірвали життя юних героїв, які разом з дорослими боролися за мир, за чисте небо над планетою.

Чотири роки тому радянські школярі вирішили: хай 8 лютого стане Днем юного героя. І тепер він відзначається в усіх школах Радянського Союзу. В московській школі № 137 створено клуб інтернаціональної дружби імені Даніеля Фері.

В узбецькому місті Коканді одній з вулиць присвоєно ім'я відважного французького хлопчика. Багато піонерських дружин, загонів носять ім'я Фадилу Джамала.

Цього дня піонери салютують подвигу радянських дітей Саші Чекаліна і Льоні Голикова, Марата Казєя і Толі Шумова, болгарів Митко Палаузова і Любена Ганева, юного героя Чехословацької Карела Куна та італійців Чентра і Франко Чезана.

* * *

Легендарний Юліус Фучік, звертаючись до тих, хто переживе війну, заповідав: «Не забудьте ні добрих, ні злих. Терпеливо збирайте свідчення про тих, хто поліг за себе і за вас... Хай же полегли в бою будуть близькими вам, як друзі, як рідні, як ви самі!».

8 лютого діти знову виповіють свою клятву:

— Не забудемо!

Л. ПЕТРУХІН.
(Кор. ТАРС).

Останні події в Китаї, які супроводяться дикими наклепницькими вигадками та ворожими акціями проти КПРС і Радянського Союзу, викликають гнів і обурення всіх радянських людей.

Виступити протест проти дій китайських керівників, проти насильства, яке чинять у Китаї над радянськими громадянами, зібрались робітники, службовці, інженери і техніки Першого Державного підшипникового заводу.

Промовці, які виступали на мітингу, підкреслювали, що Мао Цзе-дун і його оточення навмисно роздувають полум'я антирадянщини і шовінізму в країні. Дії китайського керівництва нічого спільного не мають з марксистсько-ленінською теорією, суперечать інтересам китайського народу. В заяві Радянського уряду правильно сказано, відзначали підшипниківівці, що витримка і терпіння радянських людей не безмежні. Уряд КНР повинен припинити беззаконня і сваволлю щодо радянських людей.

Рішучий протест проти грубих антирадянських провокацій з боку китайських властей і хуліганських

ГНІВНИЙ ПРОТЕСТ

вихваток бешкетуючих молодчиків одностайно заявив на мітингу колектив Московського комбінату «Трехгорная мануфактура».

Учасники мітингу підкреслювали що заява Радянського уряду є серйозним попередженням китайському уряду. «Ганьба китайським розкльникам!» Під таким лозунгом пройшов мітинг робітників, інженерно-технічних працівників і службовців Московського автозаводу імені Лихачова.

Мітинги протесту проти антирадянської кампанії в Китаї пройшли на інших підприємствах столиці. В одностайно прийнятих резолюціях рішуче засуджуються дії китайських властей. Резолюції вирішено передати посольству КНР у Москві.

(ТАРС).

ТОКІО. Близько 300 тисяч чоловік в Японії ще й досі терплять від наслідків американського атомного бомбардування Хіросіми і Нагасакі. Близько 46 тисяч приховують свою хворобу від атомних бомбардувань тому, що бояться втратити роботу.

БОНН. Власники кам'яноугільних концернів на добу припинили

роботу 37 шахт Руру. Тим самим втретє за останні місяці опинились без роботи протягом доби і втрачати заробітну плату 72 тисячі шахтарів.

ДЕЛІ. Триває страйк десяти тисяч робітників і службовців управління електрифікації в штаті Андра Прадеш, які вимагають підвищення зарплати.

В Амрітсарі, штат Пенджаб, відбулась демонстрація 600 викладачів приватних коледжів, які вимагають підвищення заробітної плати.

БРАЗЗАВІЛЬ. Уряд Конго (Кіншаса) оголосив міжнародний конкурс на проєкт пам'ятника національному героєві Петрісу Лумумбі, який буде встановлено в Кіншасі. У конкурсі запрошують взяти участь як конголезьких, так і зарубіжних архітекторів.

У Добровеличківській середній школі-інтернаті вже кілька років працює кімната-музей В. І. Леніна.

На знімку: громадські екскурсанти Людмила Кранзач, Людмила Таран, Раїса Кириченко і Віра Коваленко розставляють нові експонати.

Фото О. ГОНЧАРЕНКА.

ВЖЕ близько п'ятої, а в розділці Власівського заводу залізобетонних конструкцій чимало робітників.

— Ви що, з третьою? — питаю хлопця, який повільно тягне цигарку.
— На першу прийшов.
— Запізнився?
— Наздожену.

Спокійна відповідь здивувала і насторожила. Робота

на заводі починається в восьмій тридцять. За півгодини заливають бетоном дві опалубки. Дорогувати коштує виробництву байдужа посмішка хлопця. Такий за день загубить ще не одну хвилину. А надгопати прогати не можна, бо існує технологічна лінія. Просто хлопець звик до того, що «в отарі візю не видно».

ЧИТАЮ сторінки досліджень по організації праці. Рік роботи. Хронометражі, розрахунки, заходи... Цілий том. Ось раціоналізація. Механізували доставку тари. Умови економія — 150,7 карбованці. Чимало зекономлено часу, коли запровадили механічне виготовлення електродотримачів. Проте я не знайшов у тому жодної сторінки, в якій би йшлося про настрій робітника, організацію його робочого місця, про те, як все це відбивається на продуктивності праці.

— Я вже двадцять хвилин шукаю комирника. На зміну дають по дві пачки електродів, яких іноді й до обідньої перерви не вистачає, — незадоволено говорить електрозварник Володимир Пуренко.

— Звідки ж добрий настрій буде? — підтримує його бетонник Віра Шамова. — Весь день ходимо по цеху з відрами, у кого б соларки взяти.

Так, в організації праці нема дрібниць. Найменша може внести перебої в чіткий ритм роботи. Хоча б цей ви-

падок з електродами. Адже раніше видавали їх по десять пачок. От якби більше покладалось на хазайську жилку робітника, таких втрат часу не було б...

— Все одно я глибоко чимало часу, поки довідаюсь у машиніста бетоновозної естакади, під яким бункером набирати бетон, — говорить Олена Калинка. — Щоправда, ми домовляємося з ним напередодні, але всього не передбачиш. І все від того, що не налагоджена сигналізація.

— Хто ж її повинен налагоджувати?
— А хоча б і ми, комсомольці. Вечори хороші навчи-

МІЙ ГІД-ХВИЛИНА

лися влаштовувати. Чому ж тут маємо бути безси-
лими?..

За «дрібницями», про які говорять робітники, — загублені хвилини, недодає продукція. Ніна Забігай — комсомольський атажак заводу — визнає, що з-за цих простоях іноді зривається виконання місячних планів. А на питання, що роблять комсомольці заводу, щоб уникнути простоя, вона тільки руками розводить:

— На зборах колись вели мову...
Та далі розмов діло не пішло. Ніна досі не знає, що в заводській раді по науковій організації праці, яка існує рік, нема жодного комсомольця. І це тоді, коли 15 комсомольців — інженери, начальники і заступники цехів, технологів.

Вони не мають права забувати про загублені хвилини, про те, що науковій організації праці потрібен їх комсомольський вогник.

Ю. КАМІНСЬКИЙ.

ПОЧАТОК ЛЕГЕНДАРНОГО ЛИЦАРЯ

Спогади командира корпусу 25-ої Чапаєвської дивізії
І. С. Кутякова

Чудовою людиною був Василь Іванович: душевний, чуйний, скромний. Був запальний, але швидко відходив. Він міг наблизити до себе будь-яку людину, викликати її симпатію. І кожен відчував у ньому внутрішню силу і великий авторитет. Друзів у нього було багато, і в його гостинному будинку часто бували люди. З початком громадянської війни квартира Чапаєва перетворилася в лазарет, де знаходили притулок хворі і поранені товариші.

Він був доброї честності. Брехні, в чому б вона не проявилася, не терпів і тоді був суворим. Якщо хто хоч раз спробував його обдурити, ввести в оману, той назавжди мусив прощатися з повагою і довірою Василя Івановича.

В громах імперіалістичної війни в окопному сидінні наростало в Чапаєві, як

На фото: В. І. Чапаєв у 1909 р. (зліва); І. К. Бубенець та І. С. Кутяков з легендарним комдивом.

і в тисячах воїнів царської армії, те обурення, яке розгорілося потім у велике революційне полум'я. І коли після Лютневої революції Чапаєв вперше почув промови і лозунги різних політичних партій, він перш за все, шукав відповідь на запитання: чиї інтереси захищають ці партії? Тож не даремно на мітингах, зборах, він йшов за більшовиками.

Звершилася Жовтнева революція. Різношерстна контра відповіді на це тим, що оголосила новій владі війну не на життя, а на смерть. В цей час Василь Іванович перебував у місті Пугачові. Голова Пугачовського Раднаркому — солдат, колишній шахтар, більшовик — товариш Ермошенко доручив Чапаєву розігнати контрреволюційне кубло і заарештувати вождів.

ЗАВТРА МИНАЄ 80 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЧАПАЄВА

Але контрреволюційні елементи не заспокоїлись. Другого дня з усіх церков полинув дзвін на сполох. Василь Іванович, як начальник гарнізону, з'явився на майдан з кулеметною командою свого полку. Без попередження він відкрив вогонь із трьох кулеметів, але не по назову, а по куполу собору.

Як командир і комісар пугачовського гарнізону, він ставить перед Пугачовським Раднаркомом питання про демобілізацію всіх бійців полку і про створення на добровільних началах загону Червоної гвардії. 17 грудня 1917 року ця пропозиція було затверджено. А вже через кілька днів в загоні Чапаєва — 800 бійців! З цього і починається бойовий шлях Василя Івановича.

ЖУРНАЛІСТСЬКІ дороги привели мене до робітника хлібприміального пункту Валентина Івановича Головахи.

— Хотите подивитися листи з Чехословаччини? —

... Війна наближалася до кінця. Восени сорок четвертого Валентин Головаха разом з друзями-чехами втік з фашистського концтабору. Лікувався і набирив сил в одному з че-

ще, зав'язало листування між дочкою Валентина Івановича Танєю і чеською дівчиною Зденою.

Свого часу я написав у районній газеті про цю завлючую дружбу. А через кілька днів до

ють теплі звістки від ветеранів війни і праці, від воїнів, які сьогодні продовжують бойову славу батьків, охороняючи мир і спокій на землі. Ось цілий альбом фотознімків з написом: «Піонерам 6 «а» класу Новомиргородської школи від воїнів-танкістів». У кімнаті на видному місці стоїть невеликий макет танка — подарунок, присланий воїнами.

У кімнаті бойової та трудової слави зберігаються листи, фотознімки, інші документи, надіслані нашими земляками — Героями Радянського Союзу Михайлом Тургалєю і Василем Ткаченком. Окремо обладнано стенд, що оповідає про багаторічну дружбу піонерів з відважним сином російсько-

го народу Сергієм Гнатовичем Постевим — учасником визволення села Оситняжки на Новомиргородщині. Піонери їздили у Москву, де живе і служить Герой Радянського Союзу С. Г. Постевої.

Листуються піонери з Гетьяною Федорівною Людвинською, старою комуністкою, яка працювала поряд з В. І. Леніним. Вони побували у гостях у ветерана ленинської гвардії, сфотографувалися на згадку.

Кімната бойової і трудової слави весь час поповнюється новими експонатами. А попереду ще скільки захоплюючих відкриттів.

І. РОМАНЕНКО,
працівник районної газети.

ЛАСТІВКИ ДРУЖБИ

запитав він, виймаючи з шухляди грубенький пакег. — Тут і фотознімки: ось місяці, де діно наш партизанський загін, а оце — братська могила, де спочивають мої бойові побратими.

«МОЛОДИ
КОМУНАР»

№ 17 (717) 2 стор.

Занадто барвисте!

Понеділок, година чотирнадцята... У цей день за традицією до комітету збираються секретарі комсомольських організацій.

— Як прожито тиждень? — цікавиться секретар Петро Коверга.

Присутні розповідають про дні напруженої праці, дні пошуків, дні творчості. Офіційності тут ніякої. Просто, кожен ділиться своїми думками, спостереженнями, цікавиться, що нового у товаришів.

— Провели комсомольські збори, — розповідає Станіслав Мостовий, комсорг третього механоскладального. — На них запросили комсомольця двадцятих років, присутніх вітали піонери...

— Знову піонери? — кидає хтось.

— А хіба це погано?

— Досить театралізації. Збори слід проводити просто, по-діловому... Та й оголошення у вашому цеху занадто барвисте.

— Воно і повинно бути привабливим. Адже працюємо з молоддю.

Петро Коверга не заважає дискутувати. Хай кожен доведе свою правоту, задумується, як змістовніше провести збори.

Секретар комсомольської організації ливарного цеху кожного разу розповідає, що комітетчеські готувались до зборів близько двох тижнів. Наїсть текст оголошення коректувався разів з п'ять. А потім на цих зборах комсомольці обрали топовуємим старого комуніста, член першого на заводі комсомольського бюро Петра Васильовича Сидяка. Присутнім це сподобалось.

...І знову розмова в комітеті продовжується. Перейшли до справ, які слід вирішити наступного тижня.

— Ваші пропозиції, хлопці, — звертається Петро Коверга до своїх комсоргів...

Чи тиха вдача!

Щоденно... Коли Віктор Голубицький вперше з'явився в заводі, дехто знизав плечима: «Який з нього «прожекторист»? Якийсь тихий, непомітний». Назбирає матеріалів, потім вечорами дозго сидить над ними, щось обдумує. Але перші ж номери «Комсомольського прожектора» показали, що в тихій вдачі хлопця жерів вогонь боріння з усім, що завважає нам жити і працювати краще. Як ніхто, Віктор міг точно визначити вузьке місце на дільничній заводу і бувати там цілими днями, аж поки не буде затримки з виготовленням необхідних деталей. У кожному цеху, на кожній дільниці, у кож-

„ВАШІ
ПРО-
ПОЗИЦІЇ,
ХЛОПЦІ...“

ній бригаді у Віктора з'явилися надійні помічники. «Прожектор» веде розмову про майстрів, які марнують електроенергію, про грубіянів і прогульників, розповідає про кращих заводських комсомольців.

... В комітеті він буває рідко. Але всі знають, де він, знають, бо кожен третій дзвінок — йому, бо кожен другий комсомолец — до нього.

Думати, думати...

Четвер, година шістнадцята... Сьогодні заняття в системі комсомольської політосвіти. Не біля кожного прізвища ставить пропагандист «галошечку». Член комітету Валентина Фесенко вирішила зробити опитування слухачів комсомольських гуртків. Проаналізувала відповіді. І ось висновок: де пропагандисти добирають змістовний матеріал, там і заняття проходять цікаво, на них слухачі йдуть без запрошень. Вирішили зібрати всіх пропагандистів, обмінятися досвідом. Відверто говорили і про причини слабкої активності слухачів, і про те, як провести заняття яскраво, дохідливо.

— Ну, що можна вигадати в нашому гуртку «По країнах салту»? — бідався одні з пропагандистів.

Інші порадили:
— Запроси бувалих людей, які подорожували по інших континентах...

Пропагандист прислухався. Тепер на заняттях бувають учасники революційних подій, артисти, бійці партизанських загонів, поети. Кожен несе з собою на заняття цяточку побаченого, пережитого, хвилює своїми розповідями юнацькі серця. І загорілись очі у всіх слухачів.

Четвер — день політзаняття...

— І щоб зробити їх цікавими, — каже Валя Фесенко, — кожному з нас треба думати, думати, думати...

В. ПОЛОНСЬКИЙ,
нештатний інструктор заводського комітету комсомолу.
Завод «Червона зірка».

ПОБАЧЕННЯ З МІСТОМ ЛЕНІНА
Це побачення організували для нас комсомольське і профспілково-організаційні музичного учили-

ща. Десять днів ми знайомилися з містом на Неві, з ленінськими місцями.
Запам'ятався назавжди музей Жовтневої революції, той балкон, з якого у квітні 1917 року виступив перед робітниками, солдатами і матросами вождь революції. Були ми і на яхті біля Фінляндського вокзалу.
Хвилюючою і пам'ятною була

екскурсія на станцію Рязів, де Володимир Ілліч переохувався від царської охрани. Ми ознайомилися з кватиркою, де жив і працював Ілліч (зараз це кімната-музей), побували біля знаменитого куреня.
**В. РОЖАНСЬКИЙ,
В. СЕПТА,**
учні Кіровоградського музичного училища.

Краса чи вірність?

ЛИСТ
ДО
РЕДАКЦІЇ

Дорога редакціє!

Перед тим, як писати Вам цього листа, я довго думав над питанням, яке мене глибоко хвилює. І все ж бачу, що самому мені розібратися важко в усьому цьому, що сталося. Тому й звертаюсь до Вас. Прошу допомоги.

Мені 22 роки. Рік тому я познайомився з однією дівчиною, потоваришували. Стала частіше зустрічатись. Ми мовили я відчув, що вона стала для мене найдорожчою в світі людиною. Я був щасливий, відчуваючи поруч її плече. Я полюбив...

Одного дня, який запам'ятався на все життя, вона сказала й мені: «Люблю». Думав, що тепер ми з нею найщасливіші від усіх. Радів.

Та радість моя була марною. Часто я почав помічати, що вона, йдучи поруч зі мною, ловить на собі погляди інших хлопців. Розумно, вона дуже красива, тому й здивляються на неї. Але ж, по-моєму, цих поглядів потрібно не помічати, тим більше, коли поруч людина, яку ти любиш.

Я не раз зауважував їй, але вона не брала до уваги моїх слів. Ми посордилися. Довго не зустрічалися. Потім я дізнався, що вона вже зустрічається з іншим хлопцем, потім ще з іншим. Знаю, вона й цим гордиться: «Люблю».

Це мене розчарувало. Я перестав вірити в справжнє кохання. Бо хіба можна любити одного майже рік, а потім через кілька днів зізнаватися в коханні іншому? Я так і не розумію, що ж найважливіше в коханні: краса чи вірність? Іноді думаю, що краса, адже, коли зустрів цю дівчину вперше, мене відразу полонили її гарні очі...

Скажіть, може бути щасливою та людина, яка не дожить дружбою, коханням?

Микола Б.

м. Бобриниць.

* * *

ВІД РЕДАКЦІЇ: Друкуючи цю розповідь, редакція сподівається, що читачі обміняються своїми думками з приводу порушеного в листі.

Третій тур

З дев'ятого лютого по п'яте березня цього року в місті Кіровограді буде проходити третій тур фестивалю самодіяльних театральних колективів області.

Огляд розпочнеться виставою М. Погодіна «Трагедія патетична», з якою виступлять молоді червонозорічці.

Учасники художньої самодіяльності Бобриницького районного Будинку культури покажуть п'єсу В. Юхвіда «Вестіла в Мелніці», а актори агрегатного заводу міста Кіровограда — музичну комедію О. Сандяера «На світланку».

Кіровоградці подивляться також вистави В. Собка «За другим фронтом» та Б. Горбачова «Юність батьків» у виконанні кременецької, а Новоархангельський районний Будинку культури поставить спектакль М. Зарудного «Сині роки».

М. КУБРЯНСЬКИЙ,
Директор обласного Будинку народної творчості,
м. Кіровоград.

На фото: сцена з вистави «Вестіла в Мелніці».

ЗАПИС У ВАХТОВОМУ ЖУРНАЛІ

Коля всі зібралися (а на цей вечір з'явилися і колишні члени клубу — студентки Харківських інститутів Тая Березняк та Зоя Попова), капітан команди молодих прозаїків, поетів і критиків Олександр Івакін зачитав наказ. В ньому відзначались кращі літературні твори, а їх автори підвищувались в чині. Останній пункт наказу гласив: «Видати всім членам команди по чашці кави».

За святковим столом весь вечір читались вірші, лунали бадьорий сміх, жарти і, звичайно, пісня Павла Когана «Бригантина».

Юнакам і дівчатам, членам клубу, про цей вечір завжди будуть нагадувати збірки віршів, які їм подарував колектив бібліотеки імені Т. Г. Шевченка, на базі якої сходила зі ступенів і щонеділі знаходить гавань «Бригантина» допитливих.

м. Кіровоград.

В. ТАРАСЕНКО.

Фігуристи

Чемпіони про чемпіонат, суперників і про себе

ЛЮБЛЯНА, 6 лютого. (Кор. ТАРС Ю. Родіонов). Головна риса люблянського чемпіонату Європи — відмінний виступ фігурістів соціалістичних країн, — сказав у розмові з кореспондентом ТАРС Олег Протопопов. Всі три моделі в одиночному жіночому і парному, бронзова в чоловічому, золота і бронзова в парному — такого ніколи не було! Прогресують і наші фігуристи в одиночному чоловічому і жіночому катанні. П'яте місце Сергія Четверухіна і восьме Олени Щеглової — досягнення в порівнянні з попередніми чемпіонатами, і — не випадково.

Розмова проходила під час показових виступів найкращих фігурістів Європи, в залі «Новопі», що дзвенів від аплодисментів. Європейська першість завершена, але багато її учасників напередодні розлучаються. Скоро їм передбачається зустріч у Відні, вже на чемпіонаті світу.

— Ми з Людою Білусовою, — продовжував Олег, — постарасямося, звичайно, якнайкраще виступити у Відні, а потім зразу почнемо готуватися до Гренобля.

Кращі льодові танцюристи нашого континенту, службовці одного з лондонських підприємств, Діана Таупер і Бернард Форд сказали: «Тепер головна мета для нас — повторити у Відні свій минулорічний успіх». Основними суперниками будуть американці».

Учениця одинадцятикласного класу однієї з шкіл Карл-Маркс-Штадта (НДР) Габі Зейферт дуже задоволено своїм виступом в Любляні. Габі хотілося б перемогти і у Відні, але... там буде ще американка Цергі Флемінг.

Еммеріх Данцер, торгівельник з Відня, найкращий фігуріст 1966 і 1967 років, вважає своїм найсерйознішим суперником на майбутньому чемпіонаті світу американця Гері Віксонні. Однак, у Данцера було солідна підтримка — «рідні стіни». Найбільшого бажання, як і інших, — довести успішну на майбутній вісній олімпіаді в Греноблі.

СЛІДОМ за кіровоградською «Зіркою» до передсезонної навчально-тренувальної роботи приступила олександрійська команда класу «Б» «Шахтар». Редакція газети «Молодий комунар» попросила старшого тренера команди О. В. Лярвиського розповісти про кід підготовки до футбольного чемпіонату.

— **У НАС** ІСНУЄ, — сказав він, — віковий ценз, за яким в команді може бути не більше п'яти гравців, старших 23-х років. Це завдання ми «перекрили». У нас лише чотири «старички», решта — молодь.

Наші земляки, гравці кіровоградської «Зірки», а кращому, ніж ми, спеціалісти. Їм уже відомі суперники, календар ігор. Ми ж поки що знаємо тільки те, що вступимо в боротьбу 22 квітня. З ним — лише припускаємо. А втім, нам не звикати — так було й раніше.

Працюємо ми в спортивному залі «Авангард». Заняття проводяться шість разів на тиждень. Якщо коротко сказати про їх програму, то це — техніка, тактика, заг-

альна фізична підготовка. Привчаємо гравців до того, щоб кожний побільше приділяв уваги відпрацюванню прийомів, якими слабо володіє.

Найближчим часом вийдемо на свіже повітря. В залежності від погоди провадитимемо легкоатлетичні або лижні кроси, двосторонній ігри, товариські матчі.

Нас турбують резерви. Особливо навчає досвід минулого року. Коли закінчився перше коло, «Шахтар» знаходився на четвертому місці в зоні. А потім в ході ігор Анастолій Тозт перейшов у кіровоградську «Зірку», а Олександр Євтушенко — в хмельницьке «Динамо». Їх відсутність делася взнаки, гра пішла на спад. «Шахтар» поступово спускався вниз по

сходинах турнірної таблиці. Кінець чемпіонату застиг його на восьмому місці.

Ми комплектували команду так, щоб уникнути неприємностей минулого року. Зараз проходять навчання воротарі Анастолій Фесун та Віктор Абутов, захисники Анастолій Басека, Павло Купрієнко, Аркадій Морговський, Віктор Будиць, Олександр Калінас, Анастолій Гришин, півзахисники Микола Долгов, Анастолій Брайченко, Анастолій Денисенко, нападаючі Юрій Панов, Микола Лютин, Василь Капінус, Віталій Пенцов. Тренуються в колективі перепективні юнаки з групи підготовки молодих футболістів: Віктор Філіпченко, Борис Бучара, Микола Туз та інші.

Основний склад команди визначиться пізніше. А поки що футболісти продовжують навчально-

„ШАХТАР“ ПЕРЕД СТАРТОМ

тренувальну підготовку. Вона завершиться збором в Ізмаїлі. Там «Шахтар» пробуде місяць — з 15 березня до 15 квітня, проведе ряд контрольних ігор. А потім — старі чемпіонату, від якого ми чекаємо більше радощів, ніж гіркотні.

НА ПРИЗ ГЕРОЯ

ТОГО морозного ранку біля райкому комсомолу було людно. Навкруги веселий сміх, радісно збуджені, сяючі обличчя юнаків і дівчат. Це збиралась молодь Долинщини, щоб взяти участь у лижних гонках на приз земляка, Героя Радянського Союзу Костянтина Григоровича Вишневецького.

Шанують долинчани своїх героїв. На центральній вулиці міста поруч з вічнозе-

пеними соснами — галерея «Герої — наші земляки». Ім'я К. Г. Вишневецького комсомолія Долинщини наввічно внесла в списки районної комсомольської організації. Вшановуючи пам'ять героя-земляка, в цей морозний ранок і збиралась молодь, щоб в гострій

спортивній боротьбі оволодіти почесним призом.

Засніжений степ. Легкий вітерець підіймає снігову цю в промінні холодного сонця. На старті вишикувались команди-учасниці лижних змагань. Попереду п'ятикілометрова дистанція снігової траси.

Команди виходять на трасу, прокладаючи першу лижню. Розпочинається гостра боротьба між спортсменами за командну і особисту першість. Першою на фініш приходить команда лижників Долинської середньої школи № 2. В цій школі до війни навчався Герой. Друге місце виборола команда Долинської школи № 1, на третьому — команда лижників селища Молодіжного. В особистому

залеку переможцем став Іван Гардаш.

Після закінчення змагання всі його учасники зібравшись в районному Будинку культури, де в цей час відбувались збори комсомольського активу міста. Секретар райкому комсомолу Василь Бурлаченко вручив команді-переможцю кубок і Грамоти РК ЛКСМУ.

М. ГУЗЕМА,
працівник райкому комсомолу.

МАРШРУТ—НА КАРТУ

Траса цих змагань пролягла по пагорбах і вибалках Знаменського лісу в районі туристського табору «Бірюсника». Через кожні 15—20 метрів зелені паперові прапорці вказували напрям. Лижникам треба не лише швидко пройти 11-кілометрову дистанцію, але й точніше занести свій шлях на карту.

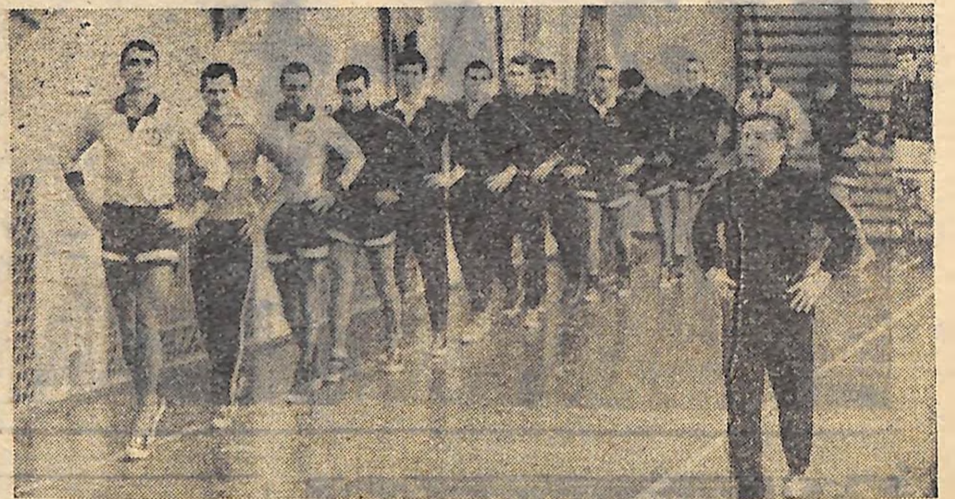
Такими були умови обласних лижних змагань по орієнтуванню на місцевості, які проводила обласна Рада по туризму. Краще інших завдання виконала збірна команда товариства «Авангард». Друге і третє місця зайняли відповідно лижники технікуму сільськогосподарського машинобудування і панчішно-шкарпеткової фабрики. Переможці нагороджені перехідним кубком.

ЗИМОВА БАТАЛІЯ

лісти місцевого гарнізону з рахунком 2:1 завдали поразки студентам факультету фізичного виховання педінституту.

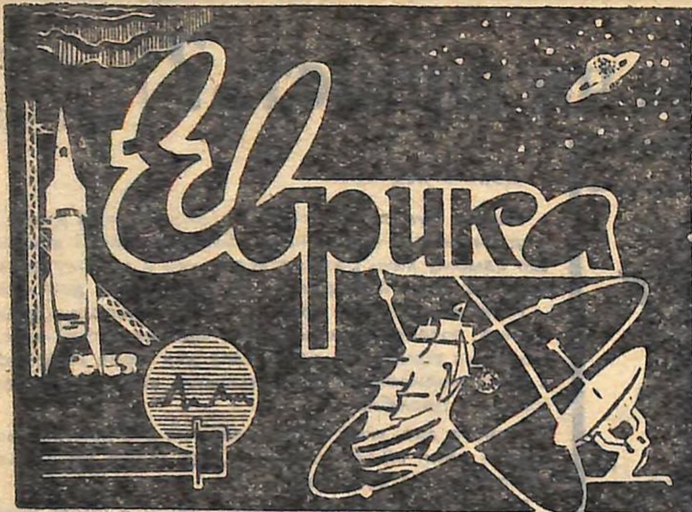
Відбулося ще кілька зустрічей зимової першості міста з футболу. Внічю (2:2) закінчився матч між командами заводів радіовиробів та «Червона зірка». Футболісти місцевого гарнізону з рахунком 2:1 завдали поразки студентам факультету фізичного виховання педінституту.

М. МАР'ЯНЕНКО.

Кітська команда «Динамо» — чемпіон країни і володар Кубка СРСР з футболу — після недавніх квітків розпочала регулярні тренування. Поки що вони проводяться в спортивному залі, де футболісти займаються легкою атлетикою, штангою, виробничою та іншими видами спорту.
Фото Е. МАЛИШЕВСЬКОГО. (Фотохроніка РАТАУ).

„ПОИСК“ ВІДКРИВАЄ СКАРБИ

Нова сейсморозвідувальна станція, створена радянськими вченими та інженерами, допомагає геологам швидко і безпомилково відшукувати нафтогазові скарби, глибоко заховані в земних надрах. Робота нової станції «Поиск — 1-24 МОВ» ґрунтується на перетворенні і автоматичному розшифруванні відбитих хвиль, що їх посилають у земні глибини спеціальні вибухи. Високочувлива апаратура з одного запалу вибухівки уловлює відбитий звук і реєструє його на магнітній стрічці.

Чи можна сприймати музику без звуку? На перший погляд, дивно питання. Однак учні Єреванського міського професійно-технічного училища № 23 — автори оригінальної кольоро-музичної установки — вважають це нормальним явищем. Ця установка, «прислухаючись» до гри на скрипці чи фортепіано, здатна зробити найскладніший аналіз звукових коливань, що надходять, і автоматично визначити яскравість, контрастність, насиченість і тривалість кольорового світіння. Вона мовби «дирігує» проєкторами, що передають Електронна схема кольоро-музичної установки складається з п'яти фільтрів, що внаслідок звуку за частотними даними, і через лампочки демонструє сам звук і його окремі інтонації.

СОЮЗ КОЛЬОРУ І МУЗИКИ

Зараз для нас що незвично одночасно поєднання звуку і його кольорового зображення — дивний завоювання мікросвітної і автоматичної. Але, можливо, в недалекому майбутньому при відданні концерту нам досить буде лише кольорової гами. Ми будемо дивитися на спеціальне панно і сприймати різноманітні мелодії... Якщо, звичайно, встигнемо до того часу розвинути своє поняття кольору.

ЯКИМ БУДЕ АВТОМОБІЛЬ?

РОЗВИТОК сучасного автомобіля йде різними шляхами. Машина американського виробництва, наприклад, відрізняється шаленою швидкістю і моторами великої потужності. В 1966 році їх середня потужність перевищила 260 кінських сил. Як правило, ці автомобілі величезних розмірів: в габаритах такої машини може вміститися два «Запорожці».

Корпус американського автомобіля випуску 1959—1962 років складний за формою. В них безліч блискучих накладок, величезні хромовані бампери і фальш-стабілізатори. Ускладнена форма, яка повинна була підкреслювати стрімкість і потужність, символізувати дух часу, в дійсності виявилася даниною капризній моді. Порушилася стильова єдність автомобіля з сучасною архітектурою міст.

Для приватного користування в США випускається біля семи мільйонів автомобілів за рік. Уявіть собі, скільки місця на вулицях займають ці величезні машини!

Іншим шляхом пішли європейські автомобілебудівники. Вузькі вулиці, густе заселення міст, обмеження місць для зупинки — все це примусило європейську промисловість відмовитися від потужних «дредноутів» американського типу. Магазины заповнені компактними машинами малого і середнього класів. «Тираж» кожної серії невеликий, але типів машин досить багато.

В Радянському Союзі випуск легкових машин для населення практично розпочався лише після

Великої Вітчизняної війни. За ці роки промисловість проторувала свій власний шлях, набула певних традицій і стала випускати автомобілі сучасні, надійні, доступні для експлуатації в будь-яких умовах. Той факт, що вони експортуються в 67 країн, красномовно свідчить про їх якість.

Радянські автомобілі чітко розподілені на класи — мікролітражний, малолітражний, середній, вищий. В залежності від призначення підбирається і відповідний клас.

У маленького сімейного «Запорожця» двигун об'єднано в один блок з коробкою швидкостей і головною передачею. Задне розташування двигуна полегшило його обслуговування, збільшило

пасажирське приміщення корпусу. Автомобілі всіх інших класів виконані за класичною схемою. Машини вищих класів «ЗІЛ-111» і «Чайка» максимально автоматизовані. Золота медаль, присуджена «Чайці» в Брюсселі (1958 рік), — висока оцінка її якості.

Зміна моделей в радянському автомобілебудуванні викликається не модою, а дійсною моральною необхідністю. Зараз на випуск нової моделі «Москвича» перейшов Московський завод малолітражних автомобілів. Закінчено випробування машин «ЗАЗ-966» та «М-24», які прийдуть на зміну «Запорожцю» та «Волзі». Пішов також на випробування новий автомобіль вищого класу «ЗІЛ-114». Таким чином, уже в цій п'ятирічці всі провідні заводи країни дадуть на ринок різні моделі своїх машин.

Микола РАЗІНЧЕВ,
інженер.

ВСЕСВІТНЯ ПЕРЕДАЧА

ЖЕНЕВА. 25 червня на п'яти континентах транслюватиметься перша всесвітня телевізійна передача. Вона триватиме дві години. Її назва — «Наш світ». Мільйони телеглядачів багатьох країн побачать на голубих екранах нашу планету в усіх її різноманітності, немовби здійснять кругосвітню подорож, поміркують над тим, що діється в світі, який нас оточує, замисляться про проблеми, що стоять перед людством.

Особливістю цієї всесвітньої передачі, яка влаштовується вперше в історії світового телебачення, є те, що не буде ніякої попередньої зйомки на плівку або звукозапису: різні точки земної кулі одна за одною включатимуться «на пряму».

ПОВЕДЕ ЕЛЕКТРОНІКА

Пасажирському судну на підводних крилах, проєкт якого завершено в Ленінграді, присвоєно ім'я «Тайфун». Воно має стати першим «літаючим кораблем», здатним навігувати у п'ятибальній штурмовувати швидкістю вісімдесяти кілометрів на годину.

Електронна система автоматичного керування підводними крилами забезпечить стабільність руху «Тайфуну». Експрес «Тайфун» призначений для туристських рейсів і прогулянок.

Майже кожен письменник-фантаст готував зі своїм героєм у космосі. Та мало хто спробував описати мандрівку до центра Землі. Зараз проблема вивчення внутрішньої будови нашої планети — галузь, де фантазують учені. Мова, звичайно, йде про розробку наукових гіпотез.

В Радянському Союзі перший крок у здійсненні програми вивчення глибинної будови Землі зроблено п'ять років тому, в жовтні 1961 року, коли було закладено першу семикілометрову свердловину СГ-1. Вона знайшла місце в центральній частині Прикаспійської низовини, біля озера Арал-Сор.

Необхідні умови успішного буріння на більшій глибині забезпечує надійне обладнання. До останнього часу радянських спеціалістів брав сумнів: чи можна використати серійне обладнання для свердловин глибиною більше 5000 метрів? Сумнів не підтвердився. На свердловині СГ-1 було змонтовано установку «Уралмаш-ЗД», в якій лише деякі вузли і механізми було замінено більш потужними. Досвід роботи установки

СТАРТ ДО ЦЕНТРА ЗЕМЛІ

перевірив всі сподівання, хоч при бурінні на глибині 5000 метрів вага колони сталевих труб досягла 250 тонн — величини небувалої ні в вітчизняній, ні в зарубіжній практиці. Зараз глибина Арал-Сорської свердловини — 6000 метрів. Незабаром почнеться прохідження останнього, сьомого кілометра.

В 1965 році закладено другу свердловину з проєкційною відміткою 7000 метрів. Місце для неї вибрали поблизу Баку на так званій Шахоній косі.

Для будівництва свердловин створено різкіну установку висотою в двадцятип'ять поверхів будинок.

В найближчий час заплановано буріння ще декількох надглибоких свердловин на Кольському півострові, в Казахстані, Азербайджані. Намічені свердловини будуть мати глибину 10—15 км.

Олександр ПЕРЧИК,
кандидат економічних наук.

Дев'ять цигарок із донь — така норма «залежних курців» криві, Вживати сигарети їх навчили співробітники Науково-дослідного інституту онкології Міністерства охорони здоров'я Грузії.

Науковий співробітник інституту П. Краснянська проводить дослідження з курінням кролів у лабораторії експериментального рака. Мета роботи — вивчити зміни, що відбуваються в дихальних шляхах курця.

Спочатку куріння прийшлося не до смаку кролям. Але незабаром вони звикли і зараз охоче випалюють свою денку морю. Стаж у цих курців досяг величчя, він досягає в окремих кролів п'яти років.

В експерименті беруть участь більше 60 кролів. Злоякісних новоутворень у них до цього часу немає, але розвинутий так званий передраковий стан і с той грунт, на якому можна розвинути рак.

Скоро в експерименті візьмуть участь нові курці — мавпи.

На знімку: науковий співробітник інституту П. Краснянська проводить черговий експеримент з кролем.

Фото Е. ПЕСОВА.
(АПН).

Тетяна Самойлова в ролі Анни Кареніної та Василь Лановий в ролі Вронського під час зйомки чергових кадрів фільму «Анна Кареніна».

Самойлова — Кареніна

Біля посольства СРСР у Пекіні, як і раніше, триває дикий розгул хуліганствуючих молодчиків. Вдень і вночі протягом майже двох тижнів гримлять ввіжнуті на повну потужність репродуктори, по яких передається антирадянська лайка і погрози на адресу радянських людей.

З Пекіна вилетіли всі члени сімей радянських працівників в зв'язку з нестерпними умовами, які були створені для перебування в Китаї. Велику допомогу і підтримку радянським громадянам подали дипломати й співробітники посольства ряду дружніх країн.

Тим часом повідомлення інформаційних агентств, які надходять з Китаю, свідчать про те, що так звана «культурна революція», як і раніше, зустрічає

ПОДІЇ В КИТАЇ

сильний опір по всій країні. Як зазначає пекінський кореспондент японської газети «Джапан таймс», «активний антимаоїстський рух зачепив більше провінцій, ніж гадали досі».

В армії, яка активно втручається в нічні події, також відбуваються сутічки між прихильниками Мао Цзе-дуну і тими, хто підтримує місцеві партійні органи.

Іноземні агентства відзначають, що антирадянська істерія потрібна Мао Цзе-дуну, щоб розправитися під її завісою з усіма своїми противниками, для зміцнення свого становища, яке похитнулося.

(ТАРС).

СЕРЕДА, 8 лютого. Перша програма. 11.00 — Телефільм. (Кіровоград). 11.15 — Художній фільм «Місяць мій». (Кіровоград). 16.50 — День юного героя — борця за свободу і мир. Передача з Московського палацу піонерів. (К). 17.30 — Телереклама. (Кіровоград). 17.35 — Телефільм. (Кіровоград). 17.50 — Новий запис героїв праці». (Кіровоград). 18.05 — «Кіровоградські вісті», (Кіровоград). 18.20 — Б. Нушич. «Звичайна людина». Вистава Кіровоградського театру імені Кропивницького. (Кіровоград). 20.30 — Телевізійні новини. (М). 21.00 — Нові естрадні твори. (Передача з Талліна). 21.25 — В ефірі «Молодість». «Народжені Жовтнем». 22.45 — «Під квітучим райдером». Театр телевізійної новели. (К).

Друга програма. 17.30 — «Електробезпека на селі». Науково-популярний мінорис. (К). 18.00 — Телевізійні вісті. (К). 18.20 — Всесоюзний фестиваль самодільного мистецтва. «Пісні над притокою». (Передача з Симферополя). 19.00 — «Чапаяв». Художній фільм. (К).

ЧЕТВЕР, 9 лютого. Перша програма. 11.00 — Телефільм. (Кіровоград). 11.15 — Художній фільм «Секретар райкому». (Кіровоград). 17.00 — Програма УТ. Для школярів. «Сонячне коло». Передача про творчість поета В. Бичка. (К). 17.30 — До 50-річчя Великого Жовтня. «Декрет про землю». З історії колгоспного будівництва. (М). 18.00 — Телевізійні вісті. (К). 18.30 — Першість СРСР з хокея — ЦСКА — «Спартак». В перерві — телевізійні новини. (М). 21.00 — Програма УТ. Фестиваль музичного театру. «Київський театр опери та балету ім. Т. Г. Шевченка». (К).

Редактор В. ПОГРИБНИЙ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР»

орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ.